

హిందు

ధర్మం

గింహ్వి

రచయిత : - సంత్ రామ్పాల్ దాస్

సంచాలకులు : - సత్యలోక ఆశ్రమము, బర్వాలా జిల్లా హిన్సార్ (హరియాణా)

జీవమే మన జాతి, మనది మానవ ధర్మం.
హిందు, ముస్లిం, పిక్కు ఇస్లామ్ లేదు మరొక ధర్మం.

సంపూర్ణ అధ్యత్మిక జ్ఞానమును
 ప్రాప్తించుకొనుటకు సంత్ రామ్పాల్
 జీ మహారాజ్ ఆవ్ ఫై స్టార్ నుండి
 డాన్‌లోడ్ చేయండి

పుస్తకము గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం మరియు జీవించు మార్గము
 ఉచితంగా తెప్పించుకోవడానికి మిన్ కాల్ ఇవ్వండి

81 93 81 93 81

(తేది : 25 మే 2013 నాటికి రచన కార్యక్రమము పూర్తి అయినది)

ప్రథమ సంస్కరణ జూన్ 2013 = 10,000

ద్వాత్రీయ సంస్కరణ ఎప్రిల్ 2014 = 20, 000

లేఖకులు :- సంత్ రామ్పాల్ దాస్

సంచాలకులు:- సత్యలోక ఆశ్రమము, బర్వాలా, జిల్లా హిస్పార్, (హరియాణ)

ముద్రకులు:- కబీర్ ప్రింటర్
 నీ-117, సెక్టర్-3, బవానా ఇండప్రైమర్ ఎరియా, న్యూ డిల్లీ.

ప్రకాశకులు :- ప్రచార ప్రసార సమితి మరియు భక్తులందరు
 సత్యలోక ఆశ్రమము, హిస్పార్-బోహో రోడ్ బర్వాలా
 జిల్లా-హిస్పార్ (హరియాణ-ప్రాంతము) భారతదేశం.

సంప్రదించండి :- 8222880451, 8222880452, 8222880453,
 8222880454, 8222880455

e-mail id :- jagatgururampalji@yahoo.com
 visit us at - www.jagatgururampalji.org

హిందు ధర్మం గొప్పది

ప్రథమంగా దీన్ని చదువుదాం :-

ఈ విశ్వంలో ఎన్నెన్ని ధర్మాలు (పంఠీలు) అనువర్తనంలో ఉన్నాయో వాటిలో సనాతన ధర్మం (ఏ సనాతన పంఠీ ఆది శంకరాచార్యులవారి తదనతంరం వారి ద్వారా తెలియజేయబడిందో ఆ సాధనలు ఆచరించే జన సమహాన్ని హిందువులు అనటం మొదలుపెట్టారు. అంతేకాకుండా సనాతన పంఠీను హిందూధర్మం అనే పేరుతో తెలుసుకుంటూపోవటం ఇదే హిందూ ధర్మం) ఇది అన్నిటికన్నా ప్రాచీనమైనది.

ఈ ధర్మానికి నాలుగు వేదాలు (బుగ్గేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం, అధర్వణవేదం) మరియు పవిత్రమైన శ్రీమద్భుగవధీత వెన్నెముకవంటివి. ప్రారంభ దశలో కేవలం నాలుగువేదాలను ఆధారంగా చేసుకుని మానవులు ధర్మ కర్మలని ఆచరించేవారు. ఈ నాలుగు వేదాలూ దైవదత్తమైనవి. చతుర్భేదసారమే శ్రీమద్భుగవధీత ఈ కారణంగానే శాస్త్రాలు షైతం దైవదత్తమయ్యాయి. (God given)

ఆలోచించవల్సింది ఏమిటంటే ఏ జ్ఞానాన్నయితే పరమాత్ముడు స్వయంగా తెలియపరిచారో ఆ జ్ఞానం సంపూర్ణంగా యదార్థమైనది. ఈ కారణంగా యి రెండు శాస్త్రాలూ నిస్సందేహంగా విశ్వసనీయమైనవి. ప్రతిమనిషి ఇందులో తెలియజేసిన సాధనలను ఆచరించవలసి వుంటుంది. ఈ సాధనలు శాస్త్ర విధిని అనుసరించి చెప్పబడతాయి. ఈ శాస్త్రాల్లో ఏ సాధనలు ఆచరించరాదని చెప్పారో అటువంటివాటిని ఎవరైతే శాస్త్ర విధిని వదిలిపెట్టి తమ ఇష్టానుసారం ఆచరిస్తున్నారో అటువంటి వారి విషయంలో భగవధీత 16వ అధ్యాయం 23-24 శ్లోకాలలో యి ప్రకారంగా చెప్పబడింది.

* శ్లోకం సంఖ్య 23 :- ఏ మనిషి అంటే ఏ సాధకుడు శాస్త్ర విధిని కాదని తన ఇష్టానుసారం తనకు తోచినట్లుగా ఆచరిస్తాడో అతడు సిద్ధి పొందలేదు, పరమ గతిని అంటే సంపూర్ణ మోక్షాన్ని గానీ సుఖాన్ని గానీ పొందలేదు. (భగవధీత 16వ అధ్యాయం 23వ శ్లోకం)

* శ్లోకం సంఖ్య 24:- దీని ద్వారా నీ కర్తవ్యం అంటే ఏవైతే భక్తి కర్మ యోగ్యమైనవో/ అకర్తవ్యం అంటే ఏవైతే భక్తి కర్మలను ఆచరించుటకు అయ్యాగ్యమైనవో అనే విషయంలో శాస్త్రాలే పరమ ప్రామాణికం. ఆవిధంగా మాత్రమే ఆచరించయోగ్యమైనవి(భగవధీత 16వ. అధ్యాయం 24వ. శ్లోకం)

హిందూసోదరులారా! శ్రీమద్భుగవధీత 16వ అధ్యాయం 23-24 శ్లోకాల ప్రామాణత కోసం పదచ్ఛేద, అస్వయ సహిత (ఘాయాప్రతి)ఫోటో కాపీని చదవండి. దీని ప్రకాశకులైన గీతాప్రేస్ గోరథ్ పూర్ వారు ముద్రించారు. శ్రీ జయదయాల్ గోయందకా గారు దీన్ని అనువదించారు.

యः శాస్త్రవిధిముత్సుజ్య చర్తుతే కామకారతః ।
న న సిద్ధిమవాప్స్తి న మఖం న పరాం గతిమ్ ॥ 23 ॥

యः	= ఏ మనమ్యదు	సః	= ఆతడు
శాస్త్రవిధిమ్	= శాస్త్రవిధిలను	సిద్ధిమ్	= సిద్ధిని
ఉత్సుజ్య	= త్యజించి	న, అవాప్స్తి	= పొందజాలడు
కామకారతః	= తనయుష్టము	పరామ్, గతిమ్	= పరమగతిని
	వచ్చినట్లు	న	= పొందజాలడు
	(విశ్వంథలముగా)	మఖమ్	= మఖమును సైతము
చర్తుతే	= ప్రవర్తించునో	న	= పొందజాలడు

తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం తే కార్యకార్యవ్యవస్తుతా ।

ఛూత్య శాస్త్రవిధానోక్తం కర్మ కర్మమిహర్షసి ॥ 24 ॥

తస్మాత్	= అందువలన	కార్యకార్య } = కార్యకార్య	
తే	= సికు	వ్యవస్తుతా } = వ్యవస్తుతి	
ఇవా	= రా		యిందు
శాస్త్రమ్,	= శాస్త్రమ్ ప్రమాణము	కర్మ	= కర్మంనే
ప్రమాణమ్ }		కర్మమ్	= చేయుటకు
నిచమ్, ఛూత్య	= ఈ విషయమును ఎణించి	అర్థపీ	= తగియున్నావు
శాస్త్ర } = శాస్త్ర మర్యాదను			(అవరింపుము)
విధానోక్తమ్ }	= అనుసరించి చెప్పబడిన		

హిందూ సోదరులారా! ఇప్పుడు మనం పవిత్ర భగవద్గీత 17వ అధ్యాయం 1-6 శ్లోకాలు చదువుదాం:- *శ్లోకం 1 :- ఈ శ్లోకంలో అర్పనుడు జ్ఞాన ప్రదాతను ఏమని ప్రశ్నించాడంటే:- ఓ కృష్ణ! ఏ మనిషి శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి శ్రద్ధాయుక్తంగా దేవకృష్ణును పూజిస్తాడో అతని స్థితి మళ్ళీ ఏవిధంగా వుంటుంది? సాత్మ్వికంగానా రాజసంగానా లేక తామసికంగానా? (గీతా అ. 17వ శ్లో. 1) దీనికి సమాధానం 2-6 శ్లోకాలలో ఇచ్చారు. గీతాజ్ఞాన ప్రభువు ఇచ్చిన సమాధానము: -

సంక్లిష్టంగా ఇలా ఉంది : - మనముల శ్రద్ధ పూర్వజన్మ సంస్కారాన్ని అనుసరించి సాత్మ్వికం, రాజసం, మరియు తామసంగా వుంటుంది. (భగవద్గీత 17వ అధ్యాయం 2వ శ్లోకం)

ఓ భారత ! అందరి మనమ్యల శ్రద్ధ వాళ్ల అంతరంగాన్ని ప్రతిచింబిస్తుంది. ఎవరిది ఎటువంటి శ్రద్ధ వుంటుందో స్వయంగా వారు అదే అంటే అటువంటి స్వభావానికే చెందినవారు. (గీతా అ. 17 శ్లో. 3)

సాత్మీకులు దేవుళ్లను పూజిస్తారు. రాజసపురుషులు యక్కులను, రాక్షసులను మిగిలిన తామస మనమ్యలు ఎవరైతే వుంటారో వారు ప్రేత, భూత గణాలను పూజిస్తారు. (భగవద్గీత 17వ అధ్యాయం 4వ శ్లోకం)

ఓ అర్థునా ! ఏ మానవులు శాస్త్ర విధిరహితంగా (కేవలం ఇష్టానుసారం! మనోకల్పితమైన) ఘోర తపస్సు చేస్తారో మరియు గర్వము అహంకారంతో కూడిన కోరికలు, ఆసక్తి ఇంకా కండకావరంతో కూడా తగిపుంటారు. (భగవద్గీత 17వ అధ్యాయం 5వ శ్లోకం)

మరియు ఎవరైతే శరీర రూపంలో పున్న భూత సముదాయాన్ని ఇంకా వారి అంతరంగంలో పున్న నన్ను కూడా (అంటే గీతాజ్ఞానదాత ప్రభువును కూడా) కాలింపవేసే వారు అంటే కష్టాన్ని కలిగించే వారున్నారో అటువంటి అజ్ఞానులను నీవు అసుర స్వభావులని తెలుసుకో. (భగవద్గీత 17వ. అధ్యాయం 6వ. శ్లోకం)

ఈ ప్రమాణాలు భగవద్గీత 16 వ అధ్యాయం 17-20 శ్లోకాలలో కూడా పున్నాయి. ఏమని చెప్పబడిందంటే :-

* శ్లోకం 17:- వారు తమను తాము క్రేష్టులుగా భావించే గర్వప్రియ మనమ్యలు ధనమదాంధులై కేవలం నామ మాత్రపు యజ్ఞాల ద్వారా ఆడంబరంగా శాస్త్ర విధిరహితంగా పూజ చేస్తారు. (భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకం)

* శ్లోకం 18:- అహంకారము, బలము, గర్వము, క్రోధము మొదలైన వాటికి పరాయణలు ఇంకా ఇతరులను నిందించే మనుషులు తమను, ఇతరులను తమ శరీరంలో పున్న నన్ను (గీతాజ్ఞాన దాతను) ద్వేషించేవారిగా పుంటారు. (భగవద్గీత 16వ. అధ్యాయం 18వ. శ్లోకం)

* శ్లోకం 19:- అలా ద్వేషించే పాపాత్ములు, క్రూరకర్మలు చేసేవారు నరాధములను (నీచమైన మనుషులను) నేను సంసారంలో మాటిమాటికీ అసురయోనులందే పడేస్తుంటాను. (భగవద్గీత 16వ. అధ్యాయం 19వ శ్లోకం)

* శ్లోకం 20 :- ఓ అర్థునా !ఆ మూర్ఖులు(మూర్ఖులు) నన్ను పొందకుండా జన్మ జన్మలకూ అసురయోనిని ప్రాప్తించుకుంటారు. ఇంకా దీని కంటే అతి నీచమైన గతులు పొందుతారు అంటే ఘోరనరకంలో పడిపోతారు.

పైన చెప్పిన భగవదీత శ్లోకాల తాత్పర్యం

గీతా అ. 17వ. శ్లో 1 లో అర్బునుడు అడిగారు. ఓ కృష్ణ! ఏ మనిషి శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి శ్రద్ధతో దేవుళ్ళను పూజిస్తాడో అతడు స్వభావపరంగా ఎలావుంటాడు? అర్బునుడు భగవదీత 7వ అధ్యాయంలోని 12-15 శ్లోకాలలో ఇంతకుముందే విన్నది:- ఏంటంటే మూడు గుణాలూ అంటే త్రిగుణమయమైన మాయ అనగా రజోగుణ బ్రహ్మ, సత్యగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుడు మొదలైన దేవతలను పూజించేవారు వారి పరకే పరిమితులవ్తారు. వారి బుద్ధి దానికి మించి యా గీతా జ్ఞాన దాతపై భక్తి పరకు వెళ్ళడు. ఎవరి జ్ఞానము పరాజితమయిందో, నీచ స్వభావాన్ని ధరించిన మనుషులలో నీచమైన దూషింపబడు కర్మలను ఆచరించే మూర్ఖులు నా పూజలు ఆచరించరు.

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 20-23లో ఈ విధంగా అన్నారు :-

వీటిలో 12-15 శ్లోకాలు మళ్ళీ వల్లె వేసారు. ఏమంటారంటే ఏయే భోగాల కోరికల ద్వారా ఎవరి జ్ఞానం పరాజితమయిందో వారు తమ స్వభావంచేత ప్రేరితులై ఆయా నియమాలను స్వీకరించి అంటే కల్పిత కథల అధారంగా ఇతర దేవతలను భజిస్తారు లేదా పూజిస్తారు. భగవదీతలో వీమానిషేధింపబడడతాయో అనగా రజోగుణ బ్రహ్మ, సత్యగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుడు ఇంకా ఇతర దేవీ దేవతల పూజలు చేయరాడు. వారు లోకవేదం ఆధారంగా ఎవరి ద్వారానో విని దేవతలను పూజిస్తారు. ఈ దేవతా పూజలను శాస్త్ర విధిరహితంగా అంటే ఇష్టముసారంగా ఆచరిస్తారు. వేటినైతే భగవదీత 16వ. అధ్యాయం 23-24 శ్లోకాలలో వ్యర్థసాధనలు అని చెప్పబడినాయో వాటి విషయంలోనే భగవదీత 17వ. అధ్యాయం 1వ శ్లోకంలో అర్బునుడు ఇలా ప్రశ్నించాడు. ఓ కఅష్టా! ఏ వ్యక్తి శాస్త్ర విధివిడిచిపెట్టి తన ఇష్టముసారం ఇతర దేవతల పూజలను ఆచరిస్తాడో అటువంటి వ్యక్తి నిష్ట ఎటువంటిది? అంట అతని స్థితి రాజసమా? సాత్మికమా? లేక తామసమా? ఈ భావానికి అర్థమేమిటంటే ఎవరైతే బ్రహ్మమే రజోగుణం, విష్ణుని సత్యగుణం, మరియు శివుని తమోగుణం ఇంకా ఇతర దేవతల్ని పూజిస్తారో ఆ పూజలైతే శాస్త్ర విధిరహితం, కానీ ఏ ఇతర దేవతలకు ఎటువంటి అయోగ్యమైన (అకర్తవ్య)పూజలు చేసేవారి స్వభావం ఎలా వుంటుంది?

భావర్థం ఏమిటంటే శ్రీ బ్రహ్మ గారు రజోగుణం, శ్రీ విష్ణువు గారు సత్యగుణం మరియు శ్రీశివుడు గారు తమోగుణం మరియు ఇతర దేవతల పూజ చేస్తారో అదైతే శాస్త్ర విధి రహితమైనది, కాని ఎవరైతే ఇతర దేవతల (అకర్తవ్యం) పూజ చేయడానికి యోగ్యం కాని దానిని చేస్తారో వారు స్వభావికంగా ఎలా ఉంటారు?

గీతాజ్ఞాన దాత భగవదీత 17వ అధ్యాయం 2-6 శ్లోకాలలో పైన స్వప్తం చేసినది ఏమనగా ఎవరైతే సాత్మిక శ్రద్ధాసక్తులు అంటే మంచి మానవులో వారైతే కేవలం ఇతర దేవతలు పూజలు చేస్తారు. ఇతర రాజస స్వభావమైవరైతే వున్నారో వారు రాక్షసులకు, యక్షులకు పూజలు చేస్తారు. తామస శ్రద్ధాసక్తులు అంటే స్వభావకులు ప్రేతాలకు, భూతాలకు పూజలు చేస్తారు. (జాగ్రత్త సుమా! శ్రాద్ధాలు చేయటం,

పిండప్రదానాలు చేయటం, అస్తికలను పండితుల ద్వారా గంగా ప్రవాహంలో కలపటం, పదమూడ్ దినం, సంవత్సరీకం యి కర్మకాండలన్నీ నిషేధం అని గీతలో చెప్పబడింది. వేదాలలో ఇవి మూర్ఖ సాధనలు అని చెప్పబడ్డాయి. ప్రమాణము : - మార్కుందేయ పురాణంలో “రౌచ్య బుషి జననం” అనే అధ్యాయంలో రుచి బుషి బ్రహ్మచర్యాన్ని పాటిస్తూ ఏకాంతంగా వుంటూ వేదానుసారం భక్తి ఆచరించాడు. నలబై సంవత్సరాల వయసు వచ్చినప్పుడు వారి పూర్వీకులు (రుచిబుషి పూర్వీకులు) ఆకాశంలో కనిపించారు. వారు రుచిబుషితో ఏమన్నారంటే (తండ్రిగారు, తాతగారు, ముత్తాతగారు) ఎవరైతే బ్రాహ్మణులు అంటే బుషులున్నారో వారు కర్మకాండలు చేస్తూ వుండేవారు ఆ కారణంగా వారికి మోక్షం ప్రాప్తించలేదు. వారు ప్రేత - పితరుల యోనిలో కష్టాలు ఎదుర్కొంటున్నారు. వారు శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి ఇష్టానుసారుతై ఆచరణలు చేసి జీవితాన్ని సప్తపరుచుకున్నారు. మిక్కిలి ద్యుభితులు వారు రుచిబుషితో అన్నారు) కుమారా !నీవు వివాహం ఎందుకు చేసుకోలేదు. మా శ్రాద్ధాదిక్రియలు అంటే కర్మ కాండలు ఎందుకు చేయలేదు ? రుచిబుషి వారికి సమాధానం చెబుతూ పితామహులారా! ఈ కర్మకాండలను వేదాలలో అవిద్య (మూర్ఖసాధనలు) అన్నారు. మరి మీరెందుకు నన్ను అలా చేయమంటున్నారు? పితరులన్నారు కుమారా రుచీ! వేదాలలో కర్మకాండలను అవిద్య అన్నది నిజము. నీవు చేస్తున్న సాధన మోక్షమార్గము. మేము మహాకష్టంలో పున్నాము. మాకు గతిని కలిగించు అంటే వివాహం చేసుకో. మాకు పిండదానాలు మొదలైన కర్మలు చేసి భూతగర్భవిముక్తులను చేయము. వారు శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి ఇష్టానుసారంగా ఆచరణ చేసి కర్మకాండలుచేసి ప్రేతాలు అయ్యారు. తమ పుత్రుడైన రుచిచేత (శాస్త్రోక్తంగా భక్తినాచరించేవాడు) సత్యసాధనను మానిపించి లేదా విదిపించి నరకానికి భాగస్వామిని చేసారు. రుచిబుషి వివాహం చేసుకున్నాడు. తరువాత కర్మకాండలన్నీ చేసాడు. తరువాత అతడు భూతమయ్యాడు. పిండదానం చేయటం ద్వారా భూతగర్భ విముక్తుడవుతాడు. దాని తర్వాత జీవి పశు వులు పట్టులు మొదలైన వాటి యోనులను పొందుతాడు. ఎటువంటి దుర్గతిని పట్టించారు? సూక్ష్మవేదంలో చెప్పినది ఏమనగా:-

గరీబ్, భూత్యోని భూటత్ పై, వింద్ ప్రదాన్ కరంత్

గరీబ్ దాన్ జిందా కహా నహీ మిలే భగవంత్ //

భగవద్గీత 9వ. అధ్యాయం 25వ శ్లోకంలో కూడా స్ఫుర్తమయింది. భగవద్గీత 9వ అధ్యాయం 25వ శ్లోకం: - దేవతలను పూజించేవారు దేవతను పొందుతారు. పితరులను పూజించేవారు పితరులను పొందుతారు. భూతాలను పూజించేవారు భూతాలను పొందుతారు. అంటే భూతాలవుతారు. నన్ను పూజించేవారు (గీతా జ్ఞానదాతను పూజించేవారు) నన్ను పొందుతారు. ఇందుకోసమే శాస్త్రవిధిని అనుసరించి భక్తిని ఆచరించడం లాభదాయకం. (ఇలా చేయండి)

* భగవద్గీత 17వ అధ్యాయంలోని 5-6 శ్లోకాల్లో స్ఫుర్తం చేసిందేమంటే ఎవరైతే శాస్త్ర విధి రహితంగా ఇష్టం వచ్చినట్టుగా ఆచరణలు చేస్తూ ఘోర తపస్సు చేస్తారో వీరు పైన చెప్పిన అన్యదేవతలను అంటే

రజో గుణాదైన బ్రహ్మను, సత్యగుణాదైన విష్ణువును, తమో గుణాదైన శివుని మరియు ఇతర దేవతలను పూజించేవారు భూత లేదా ప్రేత పూజలు (క్రాంతము మొదలైన కర్మకాండలు చేయటం భూత లేదా ప్రేత పూజలు) చేస్తారు. ఇంకా ఎవరైతే యిక్క లేదా రాక్షసుల పూజలు చేస్తారో వారు శరీరంలోపున్న భూతగణాలను (కమలంలోని విరాజమానమైన శక్తులు వాటికి పూజలు) ఇంకా అంతర్గతంగావున్న నన్ను అంటే గీతా జ్ఞాన దాతను కతశింపచేసే వారు. అటువంటి అజ్ఞానులు అసుర స్వభావులని తెలుసుకో భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 17-20 శ్లోకాలలో మీరు యూ విషయాన్నిచదివారు. చెప్పినది ఏవిటంటే ఎవరు శాస్త్ర విధి రహితంగా పూజలు చేస్తారో వారు తమ శరీరంలోను ఇంకా ఇతరుల శరీరంలో పున్న నన్ను (గీతాజ్ఞానదాత) ద్వేషించేవారవుతారు. ఎందుకంటే వారు అన్యదేవతల పూజలు చేస్తారు. గీతా జ్ఞాన దాత అంటే కాలుని పూజ చేయరు. ఈ కారణంగానే ద్వేషించేవారు అని అన్నారు. ఆ ద్వేషించేవారు అంటే శ్రీ బ్రహ్మదేవుని రజోగుణము, శ్రీ విష్ణు దేవుని సత్యగుణము శ్రీ శివుని తమోగుణము యూ మూడూ కాలుని ప్రథామమైన శక్తులు. ఇతర దేవీదేవతలను పూజించే పాపచారులు, క్రూరకర్మలు, నరాధములను నేను మాటిమాటికీ అసురయోనులందు పడేస్తావుంటాను. (భగవద్గీత 16వ. అధ్యాయం 17 -19వ శ్లోకాలు)

* భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 20 వ శ్లోకంలో చెప్పాను ఓ అర్పునా!ఆమూడులు(మూర్ఖులు)నన్ను పొందకుండా జన్మ జన్మలలో అసురయోనులను పొందుతారు. మళ్ళీ దానికంటే అతినీచమైన గతిని పొందుతారు అంటే ఘోరనరకంలో పడతారు.

ఒకవేళ ఏవరైనా బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివుని పూజలు పైన చెప్పిన అధ్యాయాలలో నిషేధం కాదు అని అంటే ఇతర దేవతల పూజల విషయంలో నేను చెప్పియున్నాను.

సమాధానం: - దీనికి సమాధానం ఇక్కడేమని వుందంటే భగవద్గీత మొత్తంలో ఎక్కడా కూడా బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల పూజలు చేయాలని చెప్పుతేదు. ఇందుకోసమే వీరి పూజలు చేయడం గీతా శాస్త్రంలో లేని కారణంగా శాస్త్ర విధిరహితంగా జరిగినవి ఏమైతే వున్నాయో అవి భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 23-24 శ్లోకాలను అనుసరించి వ్యర్థం అని తేలిపోతుంది. మళ్ళీ హిందూ సోదరులు ఎవ్వరూ కూడా దేవీ దేవతలును విడిచిపెట్టలేదు. ఎవరి పూజలైతే చేయరో ఇదినిరూపితం(ఇతిసిద్ధం) .హిందూ సోదరులు భగవద్గీత జ్ఞాన విజ్ఞానాన్ని అర్థం చేసుకోలేదు.

పైన చెప్పిన భగవద్గీత ప్రకరణాన్ని అర్థం చేసుకునేందుకు అంటే ప్రామాణిక కోసం దయచేసి చదవండి మరియు ప్రత్యక్షంగా చూసిన పైన చెప్పిన శ్లోకాల ఘోటో కాపీలు ఏమైతే శ్రీమద్భగవద్గీత పడచ్చేదము, అన్యయముతో వున్నాయి. భారతదేశంలో ప్రసిద్ధమైన, విశ్వసనీయమైన గీతా ప్రేస్ గోరథ్ పూర్ వారిచే ముద్రితమై ప్రకాశింపబడింది. శ్రీ జయాదయాల్ గోయండకా ద్వారా అనువదించబడింది.

**అథ సప్తదళోఽధ్యాయః - త్రద్వాతయవిభాగయోగః
అష్టవిషాద**

యే శాస్త్రవిధిముత్పుణ్య యజంతే త్రద్వయన్యతాః ।
తేషాం విష్ణు తు కా కృష్ణ పత్యమాహా రజప్తమః ॥ 1 ॥

కృష్ణ	= కృష్ణ!	తేషామ్	= వారియుక్త
యే	= ఎవరైతే	విష్ణు, తు,	= నిష్ణ అయితే
శాస్త్రవిధిమ్	= శాస్త్రవిధానమును	కా	= ఎట్లిది? (అటి)
ఉత్పుణ్య	= త్యజించి	సత్యమ్	= సాత్యికమా
త్రద్వయ, అయ్యా =	భక్తిశర్దులు గలవారై	అహా	= ఆధవా (లేక)
యజంతే	= దేవమూర్తికములను	రజః	= రాజవమా (లేక)
	అపరింతుర్	తమః	= తామవమా?

శ్రీభగవాన్ ఉపాచ

త్రివిధా భవతి త్రద్వా దేహివాం సౌ స్వబూషణా ।
సాత్యికీ రాజీ చైష లాపుసీ చేతి తాం శృణు ॥ 2 ॥

దేహివామ్	= మనమృగయుక్త	లాపుసీ, ఇతి	= తామసమనియు
స్వబూషణా ⁽¹⁾	= స్వబూషమును	త్రివిధా, ఏష	= మూడు విరములుగానే
	అనుసరించి వీర్యదు	భవతి	= ఉండును
సౌ, త్రద్వా	= శాస్త్రవిధిని సాచీంపని,	తామ్	= ఆట్లే శర్దును
	ఆట్లే శర్దు		గూర్చి
సాత్యికీ, చ	= సాత్యికమనియు	(మత్తః)	= నామంది
రాజీ, చ	= రాజసమనియు	శృణు	= విసుము

పత్ర్యమరూపా పర్వప్య శద్గో భవతి భారత ।
త్రద్దుమయూరయం పురుషో యో యుచ్ఛృష్టః స ఏవ సః ॥ 3 ॥

భారతః	= ఓ ఆర్జునా	శద్గోమయः	= ఏదియేని ఒక
పర్వప్య, శద్గో	- ప్రతివ్యుతియొక్క (శద్గో)యు		శ్రుంగాలిగియే యుండు
పత్ర్యమరూపా	- వారి అంతఃకరణ రితికి తగినట్లు	(అతః)	= ఇందువలన
భవతి	= ఉండును	యః	= ఏ పురుషుడు
అయమ్.	{ శురువు	యుచ్ఛృష్టః	= ఎట్టి శద్గోలవాడో
		సః, ఏవ	= తద్రూపముగలవాడే
			యగును

యజంతే సాత్మ్రికా దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః ।
ప్రైలాన్ భూతగణాంశ్చాన్యే యజంతే తామసా జనాః ॥ 4 ॥

సాత్మ్రికాః	= సాత్మ్రిక పురుషులు	అన్యే,	ఇతరులైన తామస
దేవాన్	= దేవతలను	తామసాః,	
యజంతే	= పూజింతురు	జనాః	గలవారు
రాజసాః	= రాజసపురుషులు	ప్రైలాన్	= ప్రైలములను
యక్షరక్షాంసి	= యక్షులను,	భూతగణాన్,	భూతగణములను
	రాక్షములను	యజంతే	పూజింతురు

ఆశాప్రతిపిహాతం ఘోరం తప్యంతే యే తపో జనాః ।
దంభాహంకారనంయుక్తః కామరాగబలాన్యితాః ॥ 5 ॥

రంభాహంకార	= రంభము, ఆహంకారములతో	ఆశాప్రతిపిహాతమ్	= శాప్రతిరుద్రులైన (కేవలము
సంయుక్తః	{ కూడియుండు వారు,		మనస్సువకు
	మఱియు		తోచిన రితిగా)
తామ, రంగః	{ కోరికలు, ఆస్తిక కలిగి	ఘోరమ్, తపః	= ఘోరైన పుస్సును
బలాన్యితాః	{ యుండి బలగర్హితు	తప్యంతే	= అచరింతుగో
	లైనవారు		
యే, జనాః	- నీచునుచ్యులు		

**కర్మయంతః శరీరస్థం భూతగ్రామమచేతసః ।
మాం షైవాంతఃశరీరస్థం తాన్ విద్యామరనిష్టయాన్ ॥ 6 ॥**

శరీరస్థమ్	= శరీరములయందున్న	కర్మయంతః ⁽²⁾	= కృషింపచేయు
భూతగ్రామమ్ ⁽¹⁾	= భూతసముద్రాయమును		మందురు
చ	= మజీయు	తాన్, అచేతసః	= ఆట్టి ఆభ్యాసులను
అంతర్వీరస్థమ్	= అంతర్వీమిగామున్న	అసుర	{ అసురస్యభావములు
మామ్, ఏవ	= పరమాత్ముడనైన న్నే	నిష్టయాన్	{ గలవారని
		విధి	= ఎఱుంగుము.

**అత్మపంభావితాః ప్రభూ ధనమానమదాన్యితాః ।
యుజంతే నామయజ్ఞాప్తి దంధేనావిధిపూర్వకమ్ ॥ 17 ॥**

త	= వారు (ల అసుర లక్ష్మిములు గలవారు)	ధనమాన	= సంవదలచే,
అత్మ	{ తమకు తానే	మదాన్యితాః	{ దురథిమానముచే
పంభావితాః	{ గప్యామారుని		మౌవ్యత్తులై ప్రిణ్ణిగావారు
	తలంచుకొను	అపిధుపూర్వకమ్	= రాత్రువిరుద్ధముగా
	చుందురు	నామయజ్ఞాప్తి	= చేరుకు మాత్రమే
ప్రభూః	= ప్రైబ్లు (గర్జన్మత్తులై)	దంధేవ	= ఆదంబరముతో
		యుజంతే	= యుజ్మములను
			అవరింతురు

**అహంకారం బలం ధర్మం క్రోధం చ సంక్రితాః ।
మామాత్మపరచేహము ప్రద్విషంతోఽభ్యమాయకాః ॥ 18 ॥**

అహంకారమ్	= అహంకారము	అభ్యమాయకాః	= అమూర్యుతో
బలమ్	= బలము		ఇతరులను
రఘుమ్	= ధర్మము		సందించువారై
	(మొండితనము)	అత్మ	{ తమ శరీరముల
కాముమ్	= కామము	పరచేహము	{ యుందును, ఇతరుల శరీరములయందును
క్రోధమ్	= క్రోధము		
	(మొదలగువాటిని)	మామ్	= అంతర్వీమిగామున్న వమ్మ
సంక్రితాః, చ	= అశయించివారై	ప్రద్విషంతః	= ద్వేషించుచుందురు

తాసహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్ ।		
క్షీపామ్యజప్తమశుభాన్	అసురీష్వత	యోవిషు 19
అన్, ద్విషతః = అట్లు ద్వేషించువారైన	అజప్తమ్	= ఎల్లప్పుడును,
అశుభాన్ = పాపాత్ములను		మాటి మాటికిని
క్రూరాన్, = క్రూరులైన	అసురీషు,	అసురీ
నరాధమాన్ } = నరాధములను	యోవిషు,	యోనుల
అహామ్ } = నేను	వివ	యందే
సంసారేషు = ఈ సంసారముల యందు	క్షీపామి	వడవేయుదును

అసురీం యోవిమాపన్నా మూర్ఖా జన్మని జన్మని ।
మామప్రాప్త్యవ కౌంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిమ్ || 20 ||

కౌంతేయి = ఓ అర్థాా	అపన్నా: = పొందినవారై
మూర్ఖా: = ఈ మూర్ఖులు	తతో: = దానికంటేను
మామ్, ఉపాశ్య } = నన్న పాండకమే	అధమామ్, } = అతిహాసైన గతిని
వివ ⁽¹⁾) } = నన్న పాండకమే	గతిమ్ } = (వరకమును)
జన్మని, జన్మని = ప్రతిజన్మయిందును	
అసురీషు, యోవిషు = అసురీయోనిని	యాంతి = పొందుచురు

యః శాస్త్రవిధముత్యజ్య వర్తతే కామకారతః ।
వ స సిద్ధిమవాప్త్తి వ మఖం వ పదాం గతిమ్ || 23 ||

యః = ఏ మనమ్యుడు	సః = ఆతడు
శాస్త్రవిధిమ్ = శాస్త్రవిధులను	సిద్ధిమ్ = సిద్ధిని
ఉత్యజ్య = త్యజించి	వ, అవాప్త్తి = పొందబాలడు
కామకారతః = తనయిష్టము	పదామ్, గతిమ్ = పరమగతిని
	వ = పొందబాలడు
	మఖమ్ = సుఖమును సైతము
వర్తతే = ప్రవర్తించునో	వ = పొందబాలడు

తస్మాచ్చాత్తం	ప్రమాణం	తే	కార్యకార్యవ్యవస్థితా ।
జ్ఞాత్యా	శాస్త్రవిధానోక్తం	కర్మ	కర్మమిహర్షసి ॥ 24 ॥
తస్మాత్	= అందువలన		కార్యకార్య } = కార్యకార్య
తే	= నీకు		వ్యవస్థితా } = వ్యవస్థితి
ఇహా	= ఈ		
శాస్త్రమ్,		కర్మ	= కర్మంసే
ప్రమాణమ్ }	= శాస్త్రమే ప్రమాణము	కర్మమ్	= చేయుటకు
బిభమ్, జ్ఞాత్యా	= ఈ విభముచు ఉణించి		
శాస్త్ర }	= శాస్త్ర మర్యాదను	అర్థసి	= తగియున్నావు
విధానోక్తమ్ }	= అనుసరించి చెప్పుటడిన		(అనరింపుము)

యే జైవ సాత్మ్యకా భావా రాజసాప్తామసాశ్చ యే ।
మత్త ఏవేతి ఆన్ విద్ధి న త్వహం తేషు తే మయి ॥ 12 ॥

యే, చ, ఏవ	= ఏవైతే	విద్ధి	= ఎఱుంగము
సాత్మ్యకా, భావా:	= సాత్మ్యకభావముయగలవో	తు	= ఎతే నిజముగా ⁽¹⁾
యే, చ, రాజసా:	= రాజస భావములేవిగలవో	తేషు	= ఆ త్రిగుణ భావములయందు
ఆమసా:	= ఆమసభావములేవిగలవో	అహమ్, చ	= నేనుగాని
ఆన్	= వాటిని	తే	= అని
మత్త, ఏవ, ఇతి	= నానుండియే	మయి, చ	= నాయందుగాని
		న	= లేవు (నేను త్రిగుణాతీతుడు)

విశేషం : -గీతా జ్ఞాన దాత అంటారు. రజోగుణ బ్రిహంత్యై ద్వారా సత్యా, సత్య గుణ విష్ణువు ద్వారా స్థితి మరియు తమోగుణ శివుని ద్వారా లయ జరుగుతుంది. ఇదంతా నా కోసమే.. నాకు ఆహారమపుతూపుంటాయి. గీతాజ్ఞానదాతయే కాలుడు అని స్వయంగా భగవద్గీత 11 వ. అధ్యాయం 32వ శ్లోకంలో తనను కాలుడు అంటారు. ఇతడు శాపవశాత్తు రోజుకు లక్ష మంది మానవులను తింటాడు. ఇందుకోసమే రజోగుణ బ్రిహంత్యై, సత్యగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుని ద్వారా జరుగుతుంది అంటాడు కాలుడు. అందుకు నిమిత్తంగానే నేనున్నాను. కానీ నేను వీరికి (బ్రిహంత్యై, విష్ణు, శివునికి)భిన్నంగా వుంటాను

**త్రిభిర్గుణమట్టేర్భైः ఏథిః సర్వమిదం జగత్ ।
మోహితం వాభిజానాతి మామేభ్యః పరమవ్యయమ్ ॥ 13 ॥**

గుణమట్టే:	= గుణములయొక్క కౌర్యరూపములైన	ఏభ్యః:	= (కనుక) ఈ మూడు
ఏథి:, త్రిథి: } బైభై: { ⁽²⁾	మూడు విధములైన ఆమస భావములచే	పరమ్:	= కేష్టడమైన
ఇర్మ, పర్యమ్, } జగత్ } మోహితమ్	ఈ సమస్త జగత్తు (ప్రాణి సముద్రాయము) మోహితము	అవ్యయమ్	= శాశ్వతుడమైన
	ముందు విధములైన	మామ్:	= నస్సు
	ఆమస భావములచే	ఎ, అభిజానాతి	= (అప్రాణి సముద్రాయము)
	ఇర్మ, పర్యమ్, } జగత్ } మోహితమ్		తెలిసికొనలేకున్నది

**దైవి హ్యామో గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా ।
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే ॥ 14 ॥**

హీ	= ఏలవనగా	మామ్, ఏవ	= కేవలము,
ఏషా	= ఈ		నిరంతరము నస్సే
మమ, మాయా	= నా మాయ	ప్రపద్యంతే	= భజించుచున్నారో
దైవి	= అలోకికమైనది	తే	= వారు
గుణమయీ	= త్రిగుణాత్కుమైనది	ఏతమ్, మాయామ్	= ఈ, మాయసు
దురత్యయా	= అధిగమింప సాధ్యముకానిది	తరంతి	= ఉల్లంఘించి, సంపాద సముద్రమునుండి బయటపడుడురు
యే	= ఎవరైతే		

**ప మాం దుష్టుతినో మూడాః ప్రపద్యంతే పరాధమాః ।
మాయయాపహృతజ్ఞానా అసురం భాషమాజ్రితాః ॥ 15 ॥**

మాయయా	= మాయచేత	దుష్టుతిసః:	= దుష్టర్ములు
అపహృతజ్ఞానాః	= అపహృతమైన జ్ఞానముగల వారును		అచరించివారు
అసురమ్, భాషమ్	= అసుర స్వభావమును	మూడాః	= మూర్ఖులు
అజ్రితాః	= అజ్రయించిన వారును	మామ్:	= నస్సు
నరూధమాః	= నరులలో అధములును	న, ప్రపద్యంతే	= భజింపరు

విశేషం:- ఈ 15వ శ్లోకంలో స్వప్తం చేసినది ఏమిటంటే ఏ సాధకుని ధ్యాన రజోగుణ బ్రహ్మ ద్వారా సత్పా, సత్పగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుని మీద అత్యంత ధర్మాదంగా వుంటుందో మరియు ఎవరి జ్ఞానము లోకవేదాల (కల్పిత కథల) ఆధారంగా యాత్రిగుణమయమైన మాయ ద్వారా ఓడిపోయి వున్నాడు. వారు యా ముగ్గురు ప్రధాన దేవతల మరియు ఇతర దేవతల యందు దఱమైన భక్తిని కలిగివున్నారు. వీరిని మించి నన్ను (గీతాజ్ఞాన దాతను)భజియించరు. ఇటువంటి వ్యక్తి రాక్షస స్వభావాన్ని ధరించిన మనుషులలో నీచమైన (నరాధమ్మ) దూషిత కర్మనాచరించే మూర్ఖుడు. వీరు నన్ను (గీతా జ్ఞానాన్ని) (ఇచ్చునటువంటివాడైన కాల్ బ్రహ్మాని) భజించరు.

కామస్తునైర్వితజ్ఞానః ప్రపద్యంతేఉన్యదేవతః ।
తం తం నియమమస్తాయ ప్రకృత్యా నియతః స్యయా ॥ 20 ॥

యో యో యాం యాం తసుం భక్తః శ్రద్ధయార్థితుమిచ్చతి ।
తస్య తస్యాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యహామ్ || 21 ||

యః, యః, భక్తః	= ఏమే సకామభక్తుడు	శ్రద్ధామ్	= శ్రద్ధను
యామ్, యామ్,	{ ఏమే దేవతా	తామ్, ఏవ	= ఆ దేవతను
తసుమ్	{ ప్యరూపమును		గూర్చియే
శ్రద్ధయా	= శ్రద్ధతో		(ఆ దేవతలయందే)
అర్పితుమ్	= పూజించుటకు	అచలామ్	= స్తోరమైనదానినిగా
ఇచ్చతి	= కోర్కొనునో	అహామ్	= నేను
తస్య తస్య	= ఆయా భక్తుని	విదధామి	= చేయుదును

స తయా శ్రద్ధయా యుక్తః తస్యారాధనమీహాతే ।
లభతే చ తతః కామాన్ మమైవ విహితాన్ హి తాన్ || 22 ||

స:	= ఆ భక్తుడు	తతః:	= ఆ దేవతనుండి
తయా, శ్రద్ధయా	= అట్టిశ్రద్ధతో	మయా, ఏవ	= నా అనుగ్రహము వలనే
యుక్తః:	= కూడినవాడై	విహితాన్	= విహితములైన
తస్య, ఆరాధనమ్	= ఆ దేవతారాధనమునే	తాన్, కామాన్	= ఆ భోగములను
ఇహాతే	= ఇష్టముతో చేయును	హి	= నిస్సందేహముగా
చ	= మఱియు	లభతే	= పాందును

అంతవత్తు ఫలం తేషాం తద్వవత్యల్పమేధసామ్ ।
దేవాన్ దేవయజో యాంతి మద్యక్తా యాంతి మామపి || 23 ||

తు	= అయితే	దేవయజః	= దేవతలను
తేషామ్,	{ ఆ అల్పబుద్ధుల		పూజించువారు
అల్పమేధసామ్	{ యొక్క	దేవాన్	= ఆ దేవతలనే
తత్, ఫలమ్	= ఆ ఫలము	యాంతి	= పాందుదురు
అంతవత్	= నశ్చరము	మద్యక్తా:	= నా భక్తులు
భవతి	= అగును	మామ్, అపి	= (కడకు) నన్నే
		యాంతి	= పాందుదురు

**యాంతి దేవదతా దేవాన్ పిత్రాన్ యాంతి పిత్రప్రతాః ।
భూతాని యాంతి భూతేజ్యా యాంతి మద్యజివోఽపి మామ్ || 25 ||**

దేవదతాః	= దేవతలను	పిత్రాన్	= పిత్రులోకములను
	పూజించువారు	యాంతి	= హిందుదురు
దేవాన్	= దేవతలను	భూతేజ్యాః	= భూతప్రేతములను
యాంతి	= హిందుదురు		అర్పించువారు
పిత్రప్రతాః	= పితరులను	భూతాని	= భూతప్రేతరూపములను
	సేవించువారు	యాంతి	= హిందుదురు
మద్యజివః	= నన్న ఆరాధించు	మామ్, అపి	= నన్నే
	బక్కలు	యాంతి	= హిందుదురు. ⁽¹⁾

విశేష సమాచారం:- ప్రశ్న : - ఇప్పుడు హిందూ సౌధరులు ఏమంటారంటే త్రాధ్యం పెట్టడం, కర్మ కాండలు చేయటం పురాణాలలో చెప్పబడింది అని. తీర్థాలకు వెళ్లటం పుణ్యమని. రుఘులు తపస్సు చేశారు. అయితే వారిని కూడా మనం తప్పుపడతామా? బ్రహ్మే, విష్ణు, మహేశ్వరులు కూడా తపస్సు చేశారు కదా మరి వారు తప్పు చేశారా?

సమాధానం:- పైన భగవదీత ద్వారా స్ఫుర్తం చేసినది ఏమనగా ఎవరైతే ఫోర తపస్సు చేస్తారో వారు మూర్ఖులు, పాపచారులు, ఈ క్రూరకర్మచేసేవారు. బ్రహ్మే కానీయంది, విష్ణువు కానీయంది శివుడు కానీయంది లేదా ఎవరైనా బుఱి కానీయంది. వారికి వేదాల గురించి ఓనమాల జ్ఞానం కూడా లేదు. ఇతరులకు ఇంకెక్కడినుండి కలుగుతుంది. గీతలో తీర్థయాత్రలకు వెళ్లాలని ఎక్కడా రాయలేదు. ఈ కారణంగా తీర్థయాత్రలు తిరగటం తప్పు. శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి ఇష్టానుసారమైన అచరణలు ఏషైతేపున్నాయో అవి వ్యాధమని గీతలో చెప్పబడింది.

ప్రశ్న : - పురాణాలు శాస్త్రాలు కావా?

సమాధానం:- పురాణజ్ఞానం బుఘుల స్నేయ అనుభవం. వేదాలు మరియు భగవదీత దైవదత్తమైన (జ్ఞానమే సంపూర్ణంగా సత్యం. బుఘులు వేదాల్ని చదివారు. సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదు. ఈ కారణంగానే లోకవేదం (ఒకరు ఇంకాకరి ద్వారా వినే జ్ఞానం) ఆధారంగా సాధన చేశారు. కొంత జ్ఞానం వేదాలనుండి గ్రహించారు. అంటే ఓం నామాన్ని జపించడం యజ్ఞర్వేదం 40వ. అధ్యాయం 15వ శ్లోకం. నుండి తీసుకున్నారు. తపస్సు చేసే జ్ఞానాన్ని బ్రహ్మే నుండి తీసుకున్నారు. మిత్రిత జ్ఞానాన్ని అనుసరించి సాధన

చేసి సిద్ధులు పొంది కొండరికి శాపం కొండరికి ఆశీర్వాదం ఇచ్చి జీవితాన్ని నష్టపరుచుకున్నారు. గీతలో చెప్పినది ఏమిటంటే.. ఎవరైతే ఇష్టముసారం ఆచరణలు అంటే శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి సాధన చేస్తారో వారికి ఎటువంటి లాభమూ కలుగదు. ఎవరు ఘోరతపస్సు చేస్తారో వారు రాక్షస స్వభావానికి చెందినవారు.

ప్రమాణం కొరకు:- ఒకసారి పాండవులు వనవాసంలో వున్నారు. దుర్యోధనుడు చెప్పగా దూర్యాసబుషి ఎనబైవేల శిష్యులను వెంటబెట్టుకుని పాండవులు వున్న చోటుకి వెళ్ళాడు. మనసులో దోషాన్ని పెట్టుకుని వెళ్ళాడు. పాండవులు నా మనసుకు నచ్చిన భోజనం పెట్టలేకపోతే నేను వారిని శపిస్తాను వారు నష్టపోతారు.

ఆలోచన చేయండి! దూర్యాసుడు గొప్ప తాపసి. అలా ఘోర తపస్సు చేసే పాపచారి, నరాథముడు ఎటువంటి నేరం చేయ నిశ్చయించినాడు. బాధపడుతున్నవారిని మరింతగా బాధపెట్టేందుకు వెళ్ళాడు. ఇది రాక్షస కత్తత్త్వం కాదా? ఇతడు క్రూర కర్మాన్ని నరాథముడు కాదా?

ఈ దూర్యాసబుషి పిల్లలు గేలి చేయగా కోపావేశంలో యాదవుల్ని శపించాడు. ముగ్గురు నలుగురు పిల్లలు (ప్రశ్నమ్యుని పుత్రుడు శ్రీకలప్పుడు మొదలైనవారు) చేయగా మొత్తం యాదవకులం నాశనమవ్వాలని శపించాడు. దూర్యాసుని శాపం కారణంగా 56 కోట్ల (యాబైయారు కోట్ల) యాదవులు పరస్పరం కలహించుకుని మరణించారు. శ్రీ కలప్పుడు కూడా మరణించడం జరిగింది. ఇది దూర్యాసుని రాక్షస చర్య కాదా?

పురాణాలను రచియించే ఇతర రుషుల చర్యలు వినండి:-

వశిష్ట బుషి ఒక రాజును రాక్షసునిగా చేసే శాపాన్ని ఇచ్చాడు. అతడు రాక్షసునిగా మారి దుఖితుడయ్యాడు. వశిష్టరుషి ఇతర రాజులకు మరణించే శాపాన్ని ఇచ్చాడు. ఎవరైతే యజ్ఞానుష్ఠానం వశిష్టబుషి చేత కాకుండా ఇతరులచేత చేయించారో ఆ రాజు వశిష్టమునికి మరణించే శాపం పెట్టాడు. ఇద్దరూ మరణించారు. వశిష్టుని పునర్జన్మ ఏ ప్రకారంగా జరిగిందో తెలియజేసే

పురాణ కథ ఇద్దరు బుషులు అరణ్యంలో తపస్సు చేస్తూందేవారు. ఒక అప్సరస స్వర్గం నుండి వచ్చింది. ఎంతో అందంగా వుంది. ఆమెను మాడటంతో ఆ ఇద్దరు బుషులు వీర్యం జారి (వీర్యస్ఫులనం) పడింది. ఇద్దరూ ఒకరి తరువాత ఒకరు కుటీరంలో వున్న భాశీ కుండలో వీర్యాన్ని వదిలిపెట్టారు. దానితో (ఆ వీర్యంతో) వశిష్ట బుషికి చెందిన ఆత్మ పునర్జన్మ జరిగింది. వశిష్టుడు అనే పేరు పెట్టారు. ఇంకో దానికి (ఇంకో ఆత్మకి) కుంభకరుషి పేరు పెట్టాడు.

విశ్వమిత్రబుషి చర్య (కర్మ) రాజ్యాన్ని త్యజించి అడవిలోకి వెళ్ళాడు. ఘోర తపస్సు చేశాడు. సిద్ధులను పొందాడు. వశిష్టబుషి అతన్ని (విశ్వమిత్రుడిని) రాజర్షి అన్నాడు. దీనితో కలద్దాండై (కోపించి) కర్మలు, రాళ్ళతో కొట్టి వశిష్టుని నూరుమంది పుత్రులను చంపేశాడు. అప్పుడు వశిష్టబుషి

అతడిని (విశ్వామిత్రుడిని) బ్రహ్మర్షి అంటే సంతోషించాడు. ఎందుకంటే విశ్వామిత్రుడు తనను రాజర్షి అనటం అవమానంగా భావించాడు. బ్రహ్మర్షి అని పిలువబడాలని కోరుకున్నాడు.

ఆలోచించండి ఇది రాక్షస చర్య కాదా. ఇటువంటి బుఘుల రచనలే అప్పోదశ పురాణాలు. ఒకసారి విశ్వామిత్రబుషి అడవిలోని తన కుటీరంలో కూర్చునిపున్నాడు. మేనక అనే పేరుగలిగిన అప్పరన స్వర్గం నుండి వచ్చి కుటీర పరిసరాలలో తెరుగుతూవుంది. విశ్వామిత్రుడు ఆమె పట్ల ఆకర్షితుడయ్యాడు. భార్యాభర్తలుగా వ్యవహరించారు. ఒక ఆడ శిశువు జన్మించింది. శకుంతల అని పేరు పెట్టారు. ఆ శిశు వు ఆరు నెలల వయసులో (ఊర్వశి) మేనక స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయింది. నేను వచ్చినపని అయిపోయిందని చెప్పింది. నీ సామర్థ్యాన్ని తెలుసుకునేందుకు ఇంద్రుడు నన్ను పంపించాడు., అతడు (ఇంద్రుడు చూసాడు). విశ్వామిత్రుడు ఆ శిశివును కణ్వబుషి కుటీరమందు వదిలిపెట్టి మళ్ళీ ఫోరారణ్యంలోకి తపస్సి చేసేందుకు వెళ్ళాడు. కణ్వ మహర్షి ఆ శిశివును పెంచి పోషించి దుష్యంతమహా రాజుతో పెళ్ళి జరిపించాడు.

ఆలోచించండి:- ముందు ఫోరారణ్యంలోకి వెళ్ళి తపస్సు చేసాడు. వస్తునై వశిష్టబుషి పుత్రుల్ని చంపేశాడు. మేనకకు చలించిపోయాడు. భంగపరచి మళ్ళీ నిత్యకఅత్యంలోకి వెళ్ళిపోయాడు. అతడు భగవద్గీత ను చదివేమైనా వెళ్ళాడా అదే లోకవేదాన్ని అనుసరించి శాస్త్ర విధిరహితంగా ఇప్పానుసారంగా అచరణలు చేసాడు.

అగస్తుడనే ఒక బుఖి. అతడు తపస్సు చేసి సిద్ధులను పొందాడు. సప్తసముద్రాల్ని ఒక గుటకలో తాగేసాడు. తిరిగి మళ్ళీ నింపేసాడు. తన మహిమల్ని చూపటం కోసం. ఏంటీ ఇదేనా ముక్కిడ ఇటువంటి బుఘుల తమవైన ఆలోచనా తరంగాలే పురాణాలు. పురాణాలలోని జ్ఞానం ఏదైతేవుందో అది వేదాలు భగవద్గీతతో సరిపోలదు. అది లోకవేదం. వాటిని వదిలి వేయాల్సివుంటుంది.

ఈ బుఘుల ద్వారా ప్రాప్తించిన లోక వేదాన్ని వర్తమాన హిందూ ధర్మానికి చెందిన వర్తమాన ధర్మ ప్రచారకులు, గీతా జ్ఞానులు, ఆచార్యులు మరియు శంకరాచార్యులు మరియు మహామండలేశ్వరులు ప్రచారం చేస్తూ వున్నారు. ఇంకా హిందూ ధర్మ అనుయాయులు అంటే హిందూవులు ఆ అజ్ఞానాన్నే కొనసాగిస్తున్నారు. భగవద్గీతలో ఏవైతే ఇప్పానుసార అచరణలు అని చెప్పారో అటువంటివి వృథ సాధనలు అని అన్నారు.

గీతాజ్ఞానదాత తనను కాకుండా

అన్య పరమేశ్వరుని శరణకి వెళ్లమని అన్నారు

ప్రతిమాన హిందూ ధర్మ గీతా జ్ఞానులు మరియు శంకరాచార్యులకు యిం మాత్రం కూడా తెలియదు గీతాజ్ఞానదాత భగవద్గీత 18వ. అధ్యాయం 62వ. శ్లోకం లో తనను కాకుండా ఇతర ఏ పరమేశ్వరుని శరణకు వెళ్లమన్నారో వీళ్లు అంటారూ శ్రీ విష్ణు అనబడే శ్రీ కామణ అంటే గీతా జ్ఞాన దాత కాకుండా వేరే ఇతర భగవానుడు లేదు అని! వాస్తవం ఈ ప్రకారంగా వుంది.

హిందూ సోదరులు గీతా జ్ఞానం అర్థం చుసుకోలేదు

గీతాజ్ఞానదాత భగవద్గీత 7వ. అధ్యాయం 29 వ. శ్లోకంలో అర్జునునికి తెలియజేసింది ఏమనగా ఏ సాధకుడు జర(వఅద్భుప్యం) మరణాల నుండి (మాత్రమైన నుండి) విముక్తిని కోరుకుంటారు మరియు తత్త్వ బ్రిహమ్మ నుండి సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మత నుండి అన్ని కర్మలతో పరిచయం వుంది. భగవద్గీత 8వ. అధ్యాయం 1వ. శ్లోకంలో అర్జునుడు ఏమని ప్రశ్నించాడంటే భగవద్గీత 7వ. అధ్యాయం 29వ. శ్లోకంలో ఏ తత్త్వ బ్రిహమ్మ అన్నారో అదేమిటి దీనికి సమాధానాన్ని గీతాజ్ఞానదాత 8వ. అధ్యాయం 3 వ. శ్లోకంలో తెలియజేసింది ఏమనగా అది పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ.

దీని తరువాత గీతాజ్ఞానదాత భగవద్గీత 8వ. అధ్యాయం 5,7 శ్లోకాలలో అర్జునునికి తనను పూజించమని అన్నారు మరియు ఇదే అధ్యాయంలోని 8,9,10 శ్లోకాలలో తనను కాకుండా ఇతర పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ అంటే సచ్చిదానంద ఘన బ్రిహమ్మ ని పూజించమని అన్నారు. ఇది కూడా స్ఫుర్తం చేసారు ఎవరైతే నన్ను పూజిస్తారో వారు నన్ను పొందుతారు. ఎవరైతే తత్త్వ బ్రిహమ్మని అంటే పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ ని పూజిస్తారో వారు వారినే (పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ నే) పొందుతారు. మళ్ళీ తన భక్తి మంత్రం ఓమ్ ఇది ఏకాక్షరమని తెలియజేసారు. మరియు తత్త్వ బ్రిహమ్మ (పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ !దివ్య పరమేశ్వర సచ్చిదానంద ఘన బ్రిహమ్మ) భక్తికి చెందిన మూడు నామముల ఓమ్ తత్త్వ సత్త అని తెలియజేసారు.

* భగవద్గీత 18 వ. అధ్యాయం 62 వ. శ్లోకంలో గీతాజ్ఞానదాత !అని.. ఆ పరమ అక్షర బ్రిహమ్మ శరణాగతికి వెళ్లటం ద్వారా పరమ శాంతిని మరియు (శాశ్వత స్థానం) సాంతన పరమథామం (దీనినే సంత్ గరీబ్ దాను గారు సత్య లోకం అమరలోకం అన్నారు) పొందటం సాధ్యమని తెలియజేసారు. పైన చెప్పబడిన జ్ఞానం సంత్ రామ్ పాల్ గారి ద్వారా తెలియజేయబడింది మరియు గీతా శాస్త్రంలో సత్ సంగాల మాధ్యమం ద్వారా వీడియోలో చూపించారు. మనకి అంటే హిందువులకు చూపించారు. మరియు సారాంశాన్ని వెలికితీసి బోధపరిచారు. దేనినైతే మన హిందూ ధర్మం ప్రచారకులు గురుజనులు గీతా మానసులు మరియు మండలేశ్వరులు అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. ఈ దాసుడు (లేఖకుడు) అర్థం చేసుకున్నాడు.

హిందు సోదరులు దయచేసి చదవండి షై శ్లోకాల భోటోకాపీలు
 జరామరణమౌర్ఖాయ మామాళిత్య యతంతి యే ।
 తే బ్రహ్మ తద్విదు: కృత్స్నమ్ అధ్యాత్మం కర్మ చాఫిలమ్ ॥ 29 ॥

యే	= ఏ పురుషులు	తే	= వారు (ఆపురుషులు)
మాము	= నన్ను	తత్, బ్రహ్మ	= ఆ పరబ్రహ్మాను
అళిత్య	= ఆశ్రయించి (శరణపొంది)	కృత్స్నమ్, } అధ్యాత్మమ్}	= సంపూర్ణమైన అధ్యాత్మమును
జరామరణ- మౌర్ఖాయ }	= జరామరణములనుండి విముక్తికి	చ	= మఱియు
యతంతి	= ప్రయత్నింతురో	అఫిలమ్, కర్మ	= సంపూర్ణ కర్మమును
		విదు:	= తెలిసికొందరు

అర్థాన ఉపాచ

కిం తద్ర్భవ్య కిమధ్యాత్మం కిం కర్మ షురుషోత్తమి ।
 అధిభూతం చ కిం ప్రోక్తమ్ అధిదైవం కిముచ్యతే ॥ 1 ॥

షురుషోత్తమి	= ఒ షురుషోత్తమి	కిమ్	= ఏమి
తత్	= ఆ	అధిభూతమ్	= అధిభూతము-అని
బ్రహ్మ	= బ్రహ్మము అనగా	కిమ్, ప్రోక్తమ్	= ఏది చెప్పబడినది
కిమ్	= ఏమి?	చ	= మఱియు
అధ్యాత్మమ్	= అధ్యాత్మము-అనగా	అధిదైవమ్	= అధిదైవము-అని
కిమ్	= ఏమి?	కిమ్, ఉచ్యతే	= ఏది చెప్పబడును?
కర్మ	= కర్మ అనగా		

శ్రీభగవాన్ ఉపాచ

అష్టారం బ్రహ్మ పరమం స్వభావోఽధ్యాత్మముచ్యతే ।
 భూతభావోద్భువకరో వివర్ధః కర్మపంజీయః ॥ 3 ॥

పరమమ్	= సర్వత్రైష్టుదైన	ఉచ్యతే	= చెప్పబడును
అష్టారమ్	= ర్షాతుదైన, షురుషోత్తముని	భూత-	= సకల ప్రాణం ఉత్తరి
బ్రహ్మ	= బ్రహ్మము అని అందురు	భావోద్భువకరః	= అభ్యరథములకు కారణమైన
స్వభావః	= స్వస్వరూపము అనగా జీవాత్మ	వివర్ధః	= త్యాగ (స్వస్థించు) క్రియాలే
అధ్యాత్మమ్	= అధ్యాత్మము-అని	'కర్మ'	= 'కర్మ'మునబడును

అంతకాలే చ మామేవ స్వరవ ముక్కు కలేవరమ్ ।
యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాష్ట్యత సంశయః || 5 ||

యః	= ఎవడు	సః	= ఆపురుషుడు
అంతకాలే, చ	= అంత్యకాలమునందును	మద్భావమ్	= నాస్యరూపమునే (నేనే)
మామ్, ఏవ	= నేన్	యాతి	= పొందును
స్వరవ్	= స్వరించుచు	అత్	= ఈ విషయమున
కలేవరమ్	= శరీరమును	సంశయః	= సందేహము
ముక్కు	= పీడి	స, అప్తి	= లేదు
ప్రయాతి	= పోవునో		

తప్పాత్ పర్యేషు కాలేషు మామసుస్వర యుధ్య చ ।
మయ్యర్పితమనోబుధ్యి: మామేలైష్యస్యసంశయమ్ || 7 ||

తప్పాత్	= ఆందువలన (ఓ అర్థాని)	మయి	= నాయందే
పర్యేషు	= సమస్తమైన	అర్పిత-	మనస్సును, బుద్ధిని
కాలేషు	= కాలములయందును	మనోబుధ్యి:	= నిమగ్నమైనర్చిన వాఢ్యి
మామ్	= నన్ను	అసంశయమ్	= నిస్సందేహముగా
అమస్వర	= స్వరించుండుము	మామ్, ఏవ	= నేన్
చ	= మఱియు	ఏష్యసి	= పొందగలవు
యుధ్య	= యుద్ధమును చేయుము		

అభ్యాసయోగయుక్తేన చేతసా నావ్యగామినా ।
పరమం పురుషం దివ్యం యాతి పార్థానుచింతయన్ || 8 ||

పార్థ!	= ఓ పార్థ!	చేతసా	= మనస్సుతో
అభ్యాసయోగ-	పరమేశ్వరుని	(పురుషః	= మనుషుడు)
యుక్తేన	= ధ్యానయోగసాధనయందే నిమగ్నమైన	అనుచింతయన్	= అనుక్షణము స్వరించుచు
న, అవ్యగామినా	= మఱియేక విషయమునే చింతింపనట్టి	పరమమ్	= సర్వతేష్మాడైన దివ్యమ్, పురుషమ్ = ఆపురుషోత్తముని
		యాతి	= పొందును

కవిం	పురాణమనుశాసితారమ్		
	అణోరణీయంసమనుస్కరేద్యః		।
పర్వత్య	ధాతారమచింత్యరూపమ్		
	అదిత్యవర్షం	తమసः	పరస్తాత్ 9
యః	= ఏ పురుషుడు	అచింత్యరూపమ్	= అచింత్యరూపుడును
కవిమ్	= సర్వజ్ఞుడును	అదిత్యవర్షమ్	= సూర్యుని వలి నిత్యచేతన ప్రకాశరూపుడును
పురాణమ్	= ఆనాదియు		
అనుశాసితారమ్ ⁽¹⁾	= అందటని శాసించువాడును	తమసః, పరస్తాత్ }	= అజ్ఞనమును పారద్రోల వాడును ఐన సచ్చిదానంద
అణోః	= ఆషుపుకంటిను		
అణీయంసమ్	= సూక్ష్మమైనవాడును		మునపరమాత్మను
పర్వత్య,	= సకలప్రాణులను	అనుస్కరేత్	= అనుక్షణము
ధాతారమ్ }	= దరించి, పోంచువాడును		స్కరించునో.....

ప్రయాగకాలే		మనసాచలేన		
భక్త్య	యుక్త్	యోగబలేన	చైవ	।
భ్రువోర్షుధ్యే	ప్రాణమావేశ్	పమ్యక్		
స	తం	పరం	పురుషముషైతి	దివ్యమ్ 10
స:	= అట్టీ		చ	= మటీయు
భక్త్య, యుక్తః	= భక్తిగలపురుషుడు		అచలేన	= నిశ్చలమైన
ప్రయాగకాలే	= అంత్యకాలమున		మనసా	= మనస్సుతో
యోగబలేన	= యోగబలముచే		(స్కృత్వ)	= (స్కృతించుచు)
భ్రువో:, మధ్యే	= భ్రూమధ్య		తమ్	= ఆ
	= ప్రదేశమున		దివ్యమ్	= దివ్యుడును
ప్రాణమ్	= ప్రాణమును		పరమ్,	= పరమపురుషుడును
పమ్యక్	= చక్కగా		పురుషు, ఏవ్ }	= ఐన పరమాత్మనే
అవేశ్	= నిరిపి		ఉషైతి	= పాందు(చేరు)ను

దీనితో స్పష్టం అపుతుంది ఏమనంటే “ హిందుపులు గీతా జ్ఞానాన్ని అర్థం చేసుకోలేదు.

(దీనిని సంత్ రామేషాల్ దాన్ విద్యానులు అర్థం చేసుకున్నారు)

విశేషం:- హిందూ సోదరులారా !పాపురం కళ్ళుమూసుకున్నంతమాత్రాన పిల్లి వలన గండం తప్పిపోతుందని పాపురం బ్రహు పదుతుంది.

నిజాన్ని కళ్ళారా చూడింది. స్వీకరించండి. మీరు చదువుకున్నవారు. 21వ శతాబ్దపు వారంతా చదువుకున్నవారే ! ఈరోజు 200 సంవత్సరాల క్రిందటి భారతదేశం కాదు. ఆ కాలంలో మన పూర్వీకులు చదువులేనివారు అశిక్షితులు మరియు సంపూర్ణ నిర్మలమైన ఆత్మ కలిగినవారు. మన అజ్ఞానులైన ధర్మ ప్రచారకులు “మందలేశ్వరులు, జ్ఞానులు, ఆచార్యులు, శంకారాచార్యుల పూర్ణ విద్యానులు” గీతా జ్ఞానులను నమ్మి అసత్యమై అంధవిశ్వాసం (Blind Faith)పుంచారు మరియు ఏళ్ళ ద్వారా తెలియజేయబడినపై శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి ఇష్టానుసారమైన భక్తిని ఆచరించి అమూల్యమైన జీవనాన్ని నష్టపరుచుకున్నారు ఇంకా మనం మన పూర్వీకుల పరంపరను గుడ్డిగా కొనసాగిస్తున్నాము. మొత్తం హిందూ సమాజం యి తత్ప్రాజ్ఞన హీనుల ద్వారా బ్రహులో పడింది. ఇప్పుడైనా కళ్ళు తెరవండి. మీరు మళ్ళీ ఒకసారి భగవద్గీతను చదవండి. మీరే తెలుసుకుంటారు. భగవద్గీత 16వ.అధ్యాయం 23,24 శ్లోకాలలో అన్నదేమిటంటే.. ఓ అర్పునా!ఎవరైతే శాస్త్ర విధిని విడిచిపెట్టి ఇష్టానుసారమైన ఆచరణలు (భక్తిని) చేస్తారో, వారికి సుఖం దక్కుదు సిద్ధి (నిజమైన శాస్త్రానుకూల సాధన ద్వారా కలిగే కార్యాస్తిధి)ప్రాప్తించదు. వారికి గతి (మోక్షం) పుండదు.

ఆలోచించండి హిందూ సోదరులారా! భక్తి అనేది యి మూడింటి కోసం చేయబడుతుంది. (1) జీవితంలో సుఖం దొరకుట, (2) కార్యాస్తిధి కలుగుట, ఎటువంటి సంకాటాలు రాకుంటుడ (3) మోక్షం పొందుట శాస్త్రంలో చెప్పబడినటువంటి సాధన మరియు భక్తిని ఆచరించటం వలన పైన చెప్పిన మూడూ దొరకవు.ఇందుకోసమే భగవద్గీతలో ఏదైతే చేయకూడదని చెప్పారో అవి చేయకూడదు. భగవద్గీత 16వ.అధ్యాయం 24వ. శ్లోకంలో ఇది కూడా స్పష్టం చేశారు. చెప్పినది ఏమనగా!

భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 24వ శ్లోకం ..దీనిద్వారా నీకోసం అర్పునా!కర్తవ్యం (ఎటువంటి సాధన చేయవలసివుంటుంది)మరియు అకర్తవ్యం (ఎటువంటి సాధన చేయకూడనటువంటింది) లో శాస్త్రమే ప్రమాణము.

హిందూ ధర్మ గురువులు మరియు ప్రచారక ఆచార్యులు, శంకారాచార్య ఇంకా గీతా మానసులు (జ్ఞానులు) గీతాజ్ఞానదాతను (ఎవరినైతే శ్రీవిష్ణువు అవతారమైన శ్రీకార్ణమ్యుడు అంటారో వారిని)అవినాశకుడు (అంతములేనివాడు) అని తెలియజేస్తారు. వారికి జననమరణాలు వుండవు. వీరికి తల్లిదండ్రులు లేరు అంటారు ఏదైతే అబద్ధమో?

మీరే స్వయంగా చూడండి. భగవద్గీత 2వ అధ్యాయం 12 వ శ్లోకం, 4వ అధ్యాయం, 5వ శ్లోకం 10 వఅధ్యాయం 2వ శ్లోకంలో గీతాజ్ఞానదాత (ఏళ్ళ ప్రకారం శ్రీమహావిష్ణువు అనబడే శ్రీకార్ణమ్యుడు) అన్నదేమనగా. ఓ అర్పునా! నీవి మరియు నావి అనేక జన్మలయ్యాయి. నీకు తెలియదు.. నాకు తెలుసు (భగవద్గీత 4వ అధ్యాయం 5వ శ్లోకం)

ఓ అర్జునా! ఇలా కాదు ..నేను నువ్వు యిం రాజులందరూ సైనికులు ఇంతకుముందు లేరు ఇక ముందు పుండరు. అనగా నేను (గీతాజ్ఞానదాత) నీపు (అర్జునుడు) యిం సైనికులు మొదలైన వారందరూ ఇంతకుముందుకూడా పుట్టారు. ఇక ముందు కూడా పుడతారు. (భగవద్గీత 2వ అధ్యాయం 12వ శ్లోకం) నా పుట్టుక గురించి అయితే బుషులకు తెలియదు, సిద్ధులకు తెలియదు మరియు దేవతలకు తెలియదు. ఎందుకంటే నేను వీరందరికీ మూల కారకుడను(ఉత్సృతికర్తను) (భగవద్గీత 10వ అధ్యాయం 2వ శ్లోకం)

హిందూ సోదరులారా! దయచేసి చదవండి శ్రీమద్భుగవద్గీత ప్రతి(పోటోకాపీ) మరియు పదచ్ఛేదము అన్వయంతో పైన చెప్పిన శ్లోకాలలో అంటే భగవద్గీత 16వ అధ్యాయం 24వ శ్లోకం, 4వ అధ్యాయం 5వ శ్లోకం, 2వ అధ్యాయం 12వ శ్లోకం, 10వ అధ్యాయం 2వ శ్లోకం. ఏదైతే గీతాప్రేస్ గోరభ్ పూర్ వారి ముద్రణ మరియు శ్రీ జయదయాల్ గోయందకా ద్వారా అనువాదితము.

తస్మాచ్చాత్తం	ప్రమాణం	తే	కార్యకార్యవ్యవస్థితా ।
జ్ఞాత్య	శాత్తవిధానోక్తం	కర్తృ	కర్తుమిహర్షసి ॥ 24 ॥
తస్మాత్	= అందువలన	కార్యకార్య	{ కార్యకార్య
తే	= నీకు	వ్యవస్థితా	వ్యవస్థితి
ఇహ	= ఈఁ		యందు
శాత్తమ్,	శాత్తమే ప్రమాణము	కర్తృ	= కర్తృలనే
ప్రమాణమ్		కర్తుమ్	= చేయుటకు
నిష్టమ్, జ్ఞాత్య	= ఈఁ విషయమును ఎత్తించి	అర్థసి	= తగియున్నాము (అచరింపుము)
శాత్త	శాత్త మర్యాదను		
విధానోక్తమ్		= అనుసరించి చెప్పబడిన	

న త్యేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః ।
న షైవ న భవిష్యమః పర్వే వయమతః పరమ్ || 12 ||

అహమ్	= నేను	జనాధిపాః	= రాజులు
జాతు	= ఒకప్పుడును	న (అస్త్వ)	= "లేరనునది'యును లేదు
న, అస్త్వ	= లేను-అనునది	చ	= మరియు
న, తు, ఏవ	= లేనేలేదు	అతః, పరమ్	= ఇకమీదట
త్వమ్	= నీపు	వయమ్, పర్వే	= మనము అందఱము
న (అసీః)	= "లేవు-అనునది"లేదు	న. భవిష్యమః	= "లేకపోవుట" యునునది
ఇమీ	= ఈఁ	న, ఏవ	= లేనే లేదు

శ్రీభగ్వాన్ ఉషాచ

**బహుని మే వ్యతితాని జన్మాని తవ చార్జువ ।
తావ్యహం వేద పర్వాణి న త్వం వేత్త పరంతప ॥ 5 ॥**

పరంతప!	= ఓపరంతపా	వ్యతితాని	= గతించినవి
అర్జువ!	= ఓఅర్జువా!	తాని, పర్వాణి	= వాటినన్నింటిని
మే, చ, తవ	= నావియు, నీవియు	త్వం, న, వేత్త	= నీవెఱుంగవు
బహుని, జన్మాని	= పెక్కజన్మలు	అహమ్, వేద	= నేను ఎఱుగుదును.

**న మే విదు: సురగణా: ప్రభవం న మహార్జుయః ।
అహమాదిర్భు దేవానాం మహార్మణాం చ పర్వతః ॥ 2 ॥**

మే	= నాయుక్ర	హి	= ఏలనవ
ప్రభవమ్	= పుట్టుక(ల)ను	అహమ్	= నేను
	(లీలావతారము(ల)ను	పర్వతః:	= అస్మివిధములుగన
	గూర్చి)	దేవానామ్,	చ = దేవతలకును
సురగణా:	= దేవతలు	మహార్మణామ్,	{ = మహార్జులకును
న, (విదు:)	= ఎఱుంగరు	చ	
మహార్జుయః	= మహార్జులును	ఆది:	= ఆది (మూల)కార
న, విదు:	= ఎఱుంగరు		షైన వాడను.

ఆలోచన చేద్వాం పార్కజనులారా! ఎవరికైతే చాపుపుట్టుకలు మంటాయో వారు అవినాశకులు(అంతములేనివాడు) కాదు. నశించువారే అపుతారు.(అంతం కలిగినవారే అపుతారు) నశించువారు (అంతం కలిగినవారు)సమర్థులు కాలేరు.

ప్రశ్న:- ఒకవేళ గీతాజ్ఞానదాత (శ్రీవిష్ణువు అపుతారమైన శ్రీకాప్పుడు) జనన మరణాలు కలిగిపుంటే అనగా నశించువాడైతే (అంతం కలిగినవాడైతే) అంటే జననమరణ రహితుడైతే మరి ఏ ప్రభువు గీతాజ్ఞానదాతకంటే అన్యుడు.

సమాధానం:- దీనికి సమాధానం భగవద్గీత 2వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకం, 15వ అధ్యాయం 16,17 శ్లోకాల్లో 18వ అధ్యాయం 46, 61 మరియు 62 శ్లోకాల్లో పున్చది.

భగవద్గీత 2వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకం:- (గీతాజ్ఞానదాత తనకంటే ఇతర పరమేశ్వరుని మహిమను చెప్పారు) ఎవరైతే సంపూర్ణ జగత్తునూ వ్యాపించి వుంటాడో అతడే నాశరహితుడని (అంతం లేనివాడని) తెలుసుకో. ఈ అవినాశకడిని(అంతం లేనివాడని) నశింప (అంతం) చేయటంలో ఎవ్వరూకూడా సమర్థులు కాదు(భగవద్గీత 18వ అధ్యాయం 46వ శ్లోకంలో కూడా తనకంటే ఇతర పరమేశ్వరుని మహిమను గీతాజ్ఞానదాత తెలియజేసారు.

భగవద్గీత 18వ అధ్యాయం 46వ శ్లోకం:- ఏ పరమేశ్వరుని ద్వారా సకల ప్రాణుల ఉత్పత్తి జరిగిందో (మరియు) ఎవరితో యిం సంపూర్ణ జగతివ్యాపితమయిందో వానిని మనుషులు తమ స్వాభావిక కర్మల ద్వారా పూజ చేసే సిద్ధిని పొందుతారు.

భగవద్గీత 18వ అధ్యాయం 61వ శ్లోకం :- గీతాజ్ఞానదాత తన కంటే వేరే పరమేశ్వరుని మహిమను తెలియజేసారు)

ఈ అర్థానా! శరీరరూప యంత్రంలో ఆసీనమైవున్న (కూర్చున్న)సకల ప్రాణులయందు తన మాయ చేత (వారి కర్మలను అనుసరించి)భ్రమణం చేస్తూ (తిరుగుతూ) అన్ని ప్రాణుల హాఅదయాలలో వున్నారు.

భగవద్గీత 18వ అధ్యాయం 62వ శ్లోకం:- (ఈ శ్లోకంలో గీతాజ్ఞానదాత అర్థానుడికి పైన చెప్పినట్లుగా తనకంటే వేరుగా వున్న పరమేశ్వరుని సర్వ భావములతో శరణాగతికి వెళ్ళమని చెప్పారు)

ఈ భరతుడా (అర్థానుడా)! నీవు అన్ని విధాలుగా ఆ పరమేశ్వరుని శరణాగతికి వెళ్ళము. ఆ పరమాత్మని దయతో (దయతో మాత్రమే నీవు)పరమశాంతిని (మరియు)సనాతన పరమధామాన్ని అంటే సత్యాలోకాన్ని(అమరస్థానాన్ని) పొందుతావు.

“గీతాజ్ఞానదాతా సే అన్య వ అవినాశీ తథా సబ్ కా ధారణ్ -పోషణ్ కర్న్ వాలే పరమేశ్వర్ కా ప్రమాణ్ కేవల్ వహీ పరమాత్మా పై కా ప్రమాణ్ ”

భగవద్గీత 15వ అధ్యాయం 16,17వ శ్లోకాలలో :-

భగవద్గీత 15వ. అధ్యాయం 16వ శ్లోకంలో చెప్పినది ఏమనగా యిలోకంలో ఇద్దరు పురుషులున్నారు (పురుష అంటే ఇక్కడ ప్రభువు) ఒకరు క్షరపురుష్ మరియు రెండవ వారు అక్కర పురుష్! ఈ ఇద్దరూ మరియు వీరి అంతర్గతంగా వున్న ప్రాణులు నశించునవి.

భగవద్గీత 15వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకంలో గీతాజ్ఞానదాత ఏమని స్ఫుర్ణంచేశాడంటే!

భగవద్గీత 15వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకం:-ఉత్తమ పురుషుడు అంటే శ్రేష్ఠమైన పరమేశ్వరుడైతే పైన చెప్పినట్లుగా క్షరపురుషుడు మరియు అక్కర పురుషుడు వీరికంటే వేరే ఎవరున్నారో ఎవరైతే పరమాత్మ

అని చెప్పబడతారో ఇంకా ఎవరైతే మూడులోకాల్లోకి ప్రవేశించి అందరి పాలన పోషణ చేస్తారో వారే అవినాశకుడైన పరమేశ్వరుడు.

హిందూ సోదరులారా !దయచేసి చదవండి రుజువు కోసం పైన చెప్పిన శ్లోకాలున్న గ్రంథం శ్రీమద్భాగవతం పదచ్ఛేదం, అన్వయ సహితం, గీతాప్రేస్, గోరథ్ పూర్ వారు ప్రకాశకులు. శ్రీ జయదయాల్ గోయందకా ద్వారాఅనుపదించబడింది.

**అవివాచి తు తద్విధి యేన సర్వమిదం తతమ్ ।
వివాశమవ్యయస్యాస్య నృ కథిత్ కర్తుమర్తుతి ॥ 17 ॥**

అవివాచి	= నాశరహితమైన	అస్య	= శాశ్వతమైన
తత్, విధి	= దానిని	అయ్యయస్య}	= దానియొక్క (అత్మయొక్క)
	తలిసికానుము		
యేన, తు	= దేనిచేషైతి	వివాశమ్	= వివాశమును
ఇరమ్, సర్వమ్	= ఈ జగత్తంతయు (దృష్టయర్గము)	కర్తుమ్	= చేయుటకు
తతమ్	= న్యాయమువ్వదో	కథిత్	= ఎప్పుడును
		న, అర్థతి	= సమర్పుదు కాదు.

**యతః ప్రపుత్రిర్భూతావాం యేన సర్వమిదం తతమ్ ।
వ్యకర్మణ తమభ్యర్జ్య సిద్ధిం విందతి మాసవః ॥ 46 ॥**

యతః	= ఏ భగవంతునినుండి	స్వకర్మణ	= తన స్వాభావిక
భూతావామ్	= నమస్త (ప్రాణమొక్క		కర్మచరణము
ప్రపుత్రిః	= ఉత్సర్పి (పరుగుమన్వదో)		ద్వారా
యేన	= ఏ భగవంతునిచే	అభ్యర్జ్య ⁽²⁾	= సూచించి
ఇరమ్, సర్వమ్	= ఈ సమస్తాగంత్	మాసవః	= మాసపుడు
తతమ్ ⁽¹⁾	= న్యాయమువ్వదో	సిద్ధిమ్	= పరమసిద్ధిని
తత్	= ఆ వరమేళ్ళరుని	విందతి	= పొందుచున్నాడు

**ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృదేశేషు ర్జున తిష్ఠతి ।
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా ॥ 61 ॥**

అర్జున!	= ఓ అర్జునా!	భ్రామయన్	= (వారివారి కర్మలను అనుసరించి, వారిని)
యంత్రా	శరీరరూప		భ్రమింపజేయుచు
రూఢాని	యంత్రములను	సర్వ	సకలభూతముల
	అధిరోహించిన	భూతానామ్	యొక్క
సర్వభూతాని	= సమస్తప్రాణులను		
ఈశ్వరః	= అంతర్యామిభూతును పరమేశ్వరుడు	హృదేశే	= హృదయములయందు
మాయయా	= తన మాయచే	తిష్ఠతి	= శ్థితుడై యుండును

**తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత ।
తత్త్వసాదాత్ పరాం శాంతిం స్థానం ప్రాప్యుస్తి శాశ్వతమ్ ॥ 62 ॥**

భారత!	= ఓ అర్జునా!	పరామ్,	= పరమ శాంతిని
సర్వభావేన	= అన్నివిధములుగా	శాంతిమ్	
తమ్, ఏవ	= ఆ పరమేశ్వరునే		
శరణమ్,	శరణం	శాశ్వతమ్,	= శాశ్వతమైన పరమ
గచ్ఛ	చూచుటోచుము	స్థానమ్	= పదమును
తత్త్వసాదాత్	= ఆయన యనుగ్రహము వలన	ప్రాప్యుస్తి	= పొందగలవు

**ద్వావిషూ పురుషౌ లోకే క్షరశ్చాక్షర ఏప చ ।
క్షరః సర్వాణి భూతాని కూటపోత్త క్షర ఉచ్యతే ॥ 16 ॥**

లోకే	= ఈ జగత్తునందు	సర్వాణి,	{	సకలప్రాణుల
క్షరః, చ	= క్షరుడు (సశ్వరుడు) అనియు	భూతాని		శరీరములును
అక్షరః	= అక్షరుడు (నాశరహితుడు)	క్షరః	= నశ్వరములు	
	అనియు	చ	= మటీయు	
ఇష్టా, ద్వా } పురుషౌ, ఏప "	ఈ రెండువిధములగు	కూటపోత్త	= జీవాత్మ	
	= పురుషులే గలరు	అక్షరః	= నాశరహితుడు అని	
		ఉచ్యతే	= వేర్గైనబడుచున్నది	

**ఉత్తమః పురుషప్రవ్యాయః పరమాత్మేత్తుయదాప్యాతః ।
యో లోకత్రయమాపిశ్య చిభర్వయయ తంశ్వరః ॥ 17 ॥**

ఉత్తమః, పురుషః =	(ఇ ఇద్దరికంటెను)	అప్యయః = నాశరహితుడు
	ఉత్తమఃపురుషుడే	(శశ్వతుడు)
తు, అవ్యః =	వేరైనవాడు,	
యః =	ఎవడైతే	
లోకత్రయమ్, } అపిశ్య } =	ముల్లోకములలో ప్రవేశించి	చిభర్వయః = పరమేశ్వరుడు
చిభర్త్రి	ఆందటిని భరించి, సౌమించుచున్నాడో ఆతడే	పరమాత్మై ఇతి = పరమాత్మ అని
		ఉచ్యాతః = వేర్గైన బడుచున్నాడు

భ్రమ నివారణ భగవద్గీత 15వ అధ్యాయం 18వ శ్లోకం లో గీతాజ్ఞానదాత తెలియజేసినది ఏమనగా .. నేను లోకవేదం(కల్పితకథ)అధారంగా పురుషోత్తమునిగా ప్రసిద్ధుడయ్యాను, ఎందుకంటే.. నేను నా అంతర్గత ప్రాణులన్నింటిలోకల్లా ఉత్తముడను.

ఆలోచించండి! గీతాజ్ఞానదాత భగవద్గీత 8వ అధ్యాయం 3వ శ్లోకంలో పరమ అక్షర బ్రహ్మ (పురుష) తనకంటే వేరొకరున్నారని తెలియజేసారు. 5-7 శ్లోకాల్లోతనను పూజించమని చెప్పారు మరియు భగవద్గీత 8వ అధ్యాయానిదే 8,9,10 శ్లోకాల్లో తనకంటే వేరుగా వున్న పరమ అక్షర బ్రహ్మ అంటే పరమ అక్షర పురుషు ..సచ్చిదానంద ఘనబ్రహ్మ అంటే దివ్య పరమ పురుషుడిని (పరమేశ్వరుడు) పూజించమన్నారు. భగవద్గీత 8వ అధ్యాయం 9వ శ్లోకంలో కూడా వారినే (పరమేశ్వరుడినే)అందరి పాలన పోషణ చేసేవానిగా

తెలియజేసారు. ఇదే విధంగా భగవదీత 15వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకంలో తనకంటే ఇతర పరమ అక్షర పురుషుడిని పురుషోత్తముడు అని అన్నారు. వారినే (పురుషోత్తముడినే) అందరి పాలన చోషణ చేసే అవినాశకుడు (అనంతుడు అంటే అంతం లేనివాడు) అన్నారు. మళ్ళీ భగవదీత 15వ అధ్యాయం 18వ శ్లోకంలో తన స్థితిని ఇలా తెలియజేసారు నేనయితే లోకవేదం (కర్మకర్మి మాటలు, కల్పిత కథలు) ఆధారంగా పురుషోత్తముడు అని ప్రసిద్ధి చెందాను. (నిజానికి పురుషోత్తముడైతే పైన భగవదీత 15వ అధ్యాయం 17వ శ్లోకంలో చెప్పేసారు.)

18వ శ్లోకాన్ని చదివిన ప్రతి వ్యక్తి ఏమంటారంటే చూడండి! గీతాజ్ఞానదాత తనను పురషోత్తముడు అంటున్నారు. వీరికంటే వేరే ఎవరూ పురుషోత్తముడు కాదు వారి మూర్ఖమైన ఆలోచనకు సమాధానంపైన స్పష్టం చేసారు.

ప్రశ్న: - శాస్త్రాలలో ఎటువంటి భక్తి కర్మ (కర్తవ్యం) చేయ యోగ్యము? మరియు ఎటువంటి కర్మ(అకర్తవ్యం) చేయ యోగ్యము కాదు?

సమాధానం: - శ్రీమధ్యాగవదీత 8వ అధ్యాయం 13వ శ్లోకంలో గీతాజ్ఞానదాతయిన ప్రభువు తనను కేవలం ఏకాక్షరం ఓమ్ మాత్రమే స్నానం చేయమని తెలియజేసారు. దీనికి భిన్నంగా వేరే నామములు(అకర్తవ్యం) జపించరాదు.

భగవదీత 3వ అధ్యాయం 10-15 శ్లోకాలలో యజ్ఞం చేయటం కర్తవ్యయోగ్యమైన భక్తి కర్మ అన్నారు. అందులో (పరమ అక్షర బ్రహ్మలో) అవినాశకుడైన పరమాత్మను ఇష్టరూపంలో ప్రతిష్ట చేయాలని అన్నారు.

అయిదు రకాల యజ్ఞాలున్నాయి! (1)ధర్మయజ్ఞం, (2) ధ్యానయజ్ఞం, (3)హవసయజ్ఞం, (4)ప్రణామయజ్ఞం, (5)జ్ఞానయజ్ఞం

వీటిని ఆచరించే విధానాన్ని తత్త్వదర్శులైన సంతే తెలియజేస్తారు. ఈ రుజువు భగవదీత 4వ అధ్యాయం 32,33,34 శ్లోకాలలో సైతం వుంది. ఏమని చెప్పారంటే సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ స్వయంగా చెప్పిన వాణి (వాక్యాలు)లో తత్త్వజ్ఞానం చెబుతారు. దానితో (ఆతత్త్వజ్ఞానంతో) సంపూర్ణ మోక్ష ప్రాప్తి కలుగుతుంది. దానిని తెలుసుకుని నీవు కర్మబంధాలనుండి అన్ని విధాలా ముక్తుడివి అవుతావు (బయటపడతావు) (భగవదీత 4వ అధ్యాయం 32వ శ్లోకం)

భగవదీత 4వ అధ్యాయం 33వ శ్లోకం: -ఒ పరంతపుడైన (పరమతాపసి అయిన) అర్జునా! ద్రవ్యముయైనై (ధనాన్ని ఖర్చుచేస్తే తెలుసుకునేది) యజ్ఞం కంటే .. జ్ఞానయజ్ఞం అంటే తత్త్వదర్శి సంతే సంపూర్ణాన్ని వినటం అధిక శ్రేష్ఠమైనది. ఎందుకంటే తత్త్వదర్శి సంతే ధర్మ - కర్మలను మరియు జపము మొదలైనవి చేయవలసిన శాస్త్రాక్షమైన విధానాన్ని తెలియజేస్తారు.

ఎలాగైతే జ్ఞానం లేకుండా కర్మాలు (పాండవులలో ఆరవ వాడు) కేవలం బంగారాన్నే దానం చేసాడు తద్వారా కర్మానిని స్వీకరించే బంగారుపర్వతం మీద వదిలిపెట్టారు. అతనికి ఆకలయితే ఆహారాన్ని అడిగాడు. ఆయనకు (కర్మనికి) వీమి తెలియజేసారంటే ... మీరు అన్నదానం (ధర్మయజ్ఞం) చేయలేదు.. కేవలం బంగారం దానం చేసారు ఇందుకే మీకు భోజనం దొరకదు,? ఒకవేళ కర్మానికి తత్త్వదర్శి అయిన సంతే దొరికినట్లయితే కర్మాలు అయిదు యజ్ఞాలు చేసి సంపూర్ణ మోక్షాన్ని పొందేవారు .. ఇందుకోసమే భగవదీత 4వ అధ్యాయం 33వ శ్లోకంలో ఏమన్నారంటే ద్రవ్యముయైనై యజ్ఞం కంటే జ్ఞానయజ్ఞం శ్రేష్ఠమైనది అంటే (జ్ఞానయజ్ఞం)

తత్వదర్శి సంతే జ్ఞానాన్ని వినటం ద్వారా శాప్తవిధిని అనుసరించిన భక్తి కర్మ ఎటువంటిది అంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది.

భగవధీత 4వ అధ్యాయం 34వ శ్లోకంలో ఏం చెప్పారంటే ఏ తత్వజ్ఞానాన్నయితే సచ్చిదానంద ఘన పరమాత్మ తమ స్వియువాక్య ద్వారా చెప్పి తెలియచేసారో ఆ వాణిలో ఇది రాసి వుంది. దానిని (ఆ తత్వజ్ఞానాన్ని) తత్వదర్శి అయిన సంతే దగ్గరకు వెళ్లి తెలుసుకో !వారికి వినమ్రుతా పూర్వకమైన సాప్టాంగ ప్రణామము చేయటం ద్వారానూ.. నేవ చేయటం ద్వారానూ .. కపటాన్ని విడిచిపెట్టి సొమ్య పూర్వకంగా ప్రశ్నించినట్లయితే ఆ పరమాత్మని తత్వం తెలిసిన జ్ఞాని అయిన పరమాత్మ నీకు ఆ తత్వజ్ఞానాన్ని ఉపదేశిస్తారు.

ఆ తత్వజ్ఞానం నాదగుర (లేఖకుడైన యిం రామ్ పాల్ దాన్ దగ్గర) వుంది. ఏదైతే సూక్ష్మవేదంలో (స్వసమ్ వేదం లేదా స్వసంవేదం) సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ కబీర్ దాన్ గారు తాము స్వయంగా చెప్పిన వాణి అంటే కబీర్ వాణిలో చెప్పి తెలియచేసినదేవైతే వుందో దానిని (ఆతెలియజేసిన వాణిని) శ్రీధరమ్ దాన్ గారు(బాంధవ్ ఘుడ్ నివాసి) ప్రాసారు. మరలా కబీర్ పరమేశ్వరులు అదే జ్ఞానాన్ని తన ఆత్మ ప్రియుడు సంతే గరీబ్ దాన్ గారికి తెలియచేసారు మరియు తన సత్యలోకాన్ని చూపించారు. తరువాత సంతే గరీబ్ దాన్ గారు తాను కళ్యారా చూసిన కబీర్ దాన్ గారి మహిమలను తెలియచేసారు. సూక్ష్మవేదంలో సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం వుంది. నాలుగువేదాల (బుగ్గేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం మరియు అధర్వణ వేదం) జ్ఞానం సూక్ష్మవేదంనుండి గ్రహించినది. (తీసుకోబడినది) కానీ అధికజ్ఞానం వదిలివేయబడింది. దాన్ని పూర్తి చేసేందుకే పరమేశ్వరుడు స్వయంగా యిం భూమిమీదకు వచ్చారు. సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని తెలియచేసారు.

సంపూర్ణ మరియు అధిక సమాచారం కోసం హిందూ సోదరులారా! దయచేసి ‘గీతా .. నీ జ్ఞానం అమలతం! అనే పుస్తకాన్ని చదవండి. సంతే రామ్ పాల్ దాన్ మహరాజ్ గారు (సత్ లోక్ ఆత్రమ్ బర్వాలా) గారి ద్వారా లిఫ్టించబడింది. దీని ధర కేవలం పదిరూపాయలు మాత్రమే.

ఓకవేళ యిం పుస్తకాన్ని ఉచితంగా పొందాలనుకుంటే దయచేసి మీ పూర్తిపేరు, చిరునామా. యిం క్రింద ఇవ్వబడిన నెంబరు కు ఎన్ ఎం ఎన్ లేదా వాట్సాప్ చేయండి. యిం పుస్తకం ఫ్రీగా ఇవ్వబడుతుంది. పోస్టు ఖర్చులు కూడా మీరు చెల్లించనవసరంలేదు. మిగిలిన పుస్తకాలు ‘జ్ఞానగంగా’ ,

‘జీవించుమార్గం’ (జీనే కీ రాహో) ‘అంధ శ్రద్ధ భక్తి ప్రమాదం %!!% ఈ ప్రాణానికి’ (అంధ శ్రద్ధ భక్తి భతరా - ఏ జ్ఞాన్) లను కూడా ఎన్ ఎం ఎన్ లేదా వాట్సాప్ ల ద్వారా ఉచితంగా తెప్పించుకోవచ్చు.

జంతే కాకుండా పైన చెప్పిన మరియు ఇతర పుస్తకాలను మా వెబ్ సైట్ లేదా సంతే రామ్ పాల్ మహరాజ్ గారి యాప్ నుండి ఉచితంగా దౌష్టోద్ద చేసుకోవచ్చు.

మా వెబ్ సైట్ : - www.jagatgururampalji.org

సత్ సంగీ వినేందుకు యూట్యూబ్ లో సెర్చ్ చేయండి.

“sant Rampal Ji maharaj channel ఎన్ ఎం ఎన్ లేదా వాట్సాప్

చేయటానికి మమ్మల్ని సంప్రదించాల్సిన నెంబర్ 7496801825.